

TEZAUUR LITURGIC
20 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. CUVIOS
GHERASIM
DE LA
KEFALONIA

ATENA, 2015

20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΟΣΙΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν μοναστῶν ποδηγέτης καὶ ἀσκητῶν ἢ κρηπίς, τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Γεράσιμος ὁ μέγας ὁ νῦν παρ' ἡμῶν, εὐφημούμενος ἄριστα, πρόκειται γὰρ πανδαισία πνευματικὴ, τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἀκόρεστος.

Δεῦτε χορὸς τῶν ἀζύγων καὶ μοναστῶν ἢ πληθὺς, ἐν τῇ Μονῇ τῇ θείᾳ, Ὁμαλῶν ἔνθα κεῖται, τὸ σκῆνος τοῦ Ὁσίου τὸ θαυμαστόν, Γερασίμου καὶ πάνσεπτον, καὶ δαυιλῶς ἐμφορεῖσθε τῶν ἐξ αὐτοῦ, τεραστίων τὰ παράδοξα.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀμυθήτους μάκαρ διήνυσας, ὡς ἀληθῶς ἀγῶνας, δυναμούμενος σθένει, ἄνωθεν τοῦ πάντων προνοητοῦ, τοῦ καὶ σὲ ἀναδείξαντος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις ὡς ἀληθῶς, εὐσεβείας εἰς ἀπόδειξιν.

Τῶν Κεφαλλήνων προστάτης καὶ ὀρθοδόξων κρηπίς, σὺ ἐκ Θεοῦ ἐδόθης, ᾧ Γεράσιμε ὄντως, φάνηθι οὖν μάκαρ πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς εἰς σὲ καταφεύγουσιν, ἀπὸ

παντοίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καθεκάστην
ἐκλυτρούμενος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὅτε, ἐξεδήμησαν πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον
Χριστόν, τότε οἱ θεῖοι Νόες, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν
ἀνελάμβανον, Γεράσιμε θεόληπτε, καὶ πρὸς τὰς
ἐκεῖσε καταπαύσεις γηθοσύνης κατεσκήνωσας, ἔνθα
Ὅσιων πάντων τὸ πολίτευμα· ὧν καὶ τοὺς ἴσους
ἀγῶνας ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσας! ὅθεν σὺν αὐτοῖς μὴ παύση
πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ
τελούντων, τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις τῶν μοναστῶν, καὶ ἱερέων κλέος, σοῦ γὰρ
τὴν πολιτείαν, Γεράσιμε θεόφρον, καὶ Ἄγγελοι
ἐθαύμασαν.

*Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.*

Δόξα Σοι Βασιλεῦ, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης, ὁ
ἀναδείξας κόσμῳ, Γεράσιμον τὸν θεῖον, ὡς ἄλλον
λαμπρὸν ἥλιον.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μέγιστον θησαυρόν, πλουτοῦμέν σε τρισμάκαρ,
φρουρὸς γὰρ καὶ προστάτης, ἐδόθης τῇ σῇ Νήσῳ,
πηγὴ τε θαυματόβρυτος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Σέλας τὸ τριλαμπές, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα,
πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς πάναγνου Κόρης,
ἐλέησον τοὺς δούλους Σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν πιστῶν σε προστάτην, καὶ ταχὺν ἀντιλήπτορα,
ὀσιώτατε Πάτερ, θεοφόρε Γεράσιμε, ἀνέδειξε Θεὸς ἐπὶ
γῆς, ὁ πάντων τῶν ὄντων κηδεμών· θεραπεύεις γὰρ
σωμάτων, καὶ ψυχῶν τὰ πάθη τῇ σῇ χάριτι· δόξα τῷ σέ
δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τῶν Τρικάλων τὸν γόνον, Κεφαλλήνων τὸ κλέϊσμα,
Ὀμαλῶν Μονῆς τῶν προστάτην, Σὲ εὐφημοῦμεν
Γεράσιμε· ἐβίωσας γὰρ ἐν τῇ δὲ τῇ ζωῇ ὡς ἄγγελος
οὐράνιος Θεοῦ. Διὸ δόξης ἠξιώθη, καὶ ἀφθαρσίας
σῶμά σου τὸ πάντιμον· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σέ ἀφθαρτώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε
πιστοῖς πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης

πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.
Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἰσιῶμεν
στίχους καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'·
Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Γεράσιμε τὰ σά, θεῖα κατορθώματα,
ἀνθρώπων γένος ἐξέστησαν, ὅτι ἐν σώματι, ἀσωμάτων
θεῖαν πολιτείαν ἔνδοξε, διήνυσας ἰσχύι ῥωννύμενος
τοῦ θείου Πνεύματος, οὗ καὶ σκήνωμα περιίδοξον,
θεοφόρε, ὄντως ἐχρημάτισας.

Πάτερ Γεράσιμε ἡ σή, στάσις ὀλονύκτιος, καὶ τῶν
δακρύων ἡ ἐκβλυσις, πάσας κατέσβεσε σαρκικὰς
ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν περούμενος, καὶ νοῦν καὶ τῆς
καρδίας τὰ ὄμματα· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε φωτός, θείου ἐμφορούμενος,
κατατρυφᾶς τελεώτατα, τῶν ἐπιλάμψεων, καλλονῆς
ἀρρήτου, καὶ θείας μεθέξεως· ἧ νῦν λαμπροφανῶς
παριστάμενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα. Ἦχος β' . Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις, οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον, τὸν νεοφανέντα τοῖς πέρασι, καὶ φωτὶ θαυμάτων αὐγάζοντα, τῶν πιστῶν ψυχὰς τε, καὶ καρδίας ἀστέρα, ἀειλαμπῆ θεῖον Γεράσιμον; Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας διαυγέστατον, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος· ὃν τῷ στέφει νίκης ὡς νικήσαντα τὸν ἐχθρόν, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψων τὸν θεοφόρον, τὸν Κεφαλληνία γυπέρμαχον, θησαυρόν τε ὄντως ἀσύλητον, καὶ ἀεὶ θερμότατον προστάτην, κινδύνων, καὶ δεινῶν αὐτὴν ρυόμενον, λοιμοῦ τε, τὴν ἀπειλὴν ἐξαφανίζοντα, ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις· δι' ὧν ἡμῖν ἴλεον, ἀπεργάζεται τὸν Χριστόν, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις, ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδύσωμεν τὸν θεοφόρον, τὸν οὐρανομύστην τῆς χάριτος, καὶ σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τὸν στερρόν ἀσκήσεως ὀπλίτην· τὸν πάντας, τοὺς δαιμονῶντας σωφρονίζοντα, καὶ πάντας, τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντα, ὀρθοδοξίας φωστῆρα, οὗ τὸ σκῆνος βρῦει ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, εὐφροσύνην τε καὶ ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος α' . Εὐχαρίστῳ πνεύματι, χαίροντες ὧς Κεφαλλῆνες συνδράμωμεν, ἀπὸ οἰκείων δωμάτων φερόμενοι.

Ἦχος πλ. α'. Ἐπαπολαῦσαι ἐπισπεύσωμεν τοῦ νεοφανοῦς φωστήρος, Ἐκκλησίας τὰ θαύματα.
Ἦχος β'. Τὴν δὲ πάντιμον περικυκλοῦντες θήκην, εὐφροσύνως τῇ χάριτι εὐωχῆσωμεν.

Ἦχος πλ.β'. Τὸ θεοβράβευτον, καὶ πανσέβαστον σκῆνος θεώμενοι, τῷ δέει κρατούμενοι, εὐσεβοφρόνως τε γεραίροντες, τὸν τοῦ Χριστοῦ ὑπηρέτην, τὸν ὕμνον σπεύσωμεν ἐκβοῆσαι· Ἴδου ὁ πανθαύμαστος Γεράσιμος προτίθεται.

Ἦχος γ. Ἄρωμεν τοίνυν τὰς χεῖρας, καὶ τοῦτον εὐχαρίστως ὑποδεξώμεθα, ὡς οὐρανόθεν, ἡμῖν πεμφθέντα

Ἦχος βαρύς. Δι' αὐτοῦ γὰρ πᾶσιν ἡμῖν πλουσίως εὐεργεσίαι νέμονται, ᾧ προσπελάζειν οὐ παυσόμεθα, κἄντι ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον·

Ἦχος δ'. ζῶντα γὰρ καὶ μετὰ πότμον θησαυρὸν αὐτὸν κεκτήμεθα.

Ἦχος πλ. δ'. Διὸ Ὅσιε θεοφόρε, Χριστῷ σὺν Θεοτόκῳ Μαρίας ἀχράντῳ Κόρῃ, πρέσβευε διηνεκῶς περιφρουρῆσαι, καὶ σῶσαι ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου, τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς

ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν.

Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους

δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τὸν θεοειδῆ ἀσκητὴν, καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς Ἐώας ἀστέρα, θεῖον Γεράσιμον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔτι ζῶν, μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαγρύπνοις αὐτοῦ στάσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος τῷ Κυρίῳ, διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἡ θεῖα σορὸς αὐτοῦ τοῖς προσιοῦσι πηγάζει ἀεννάως τὰ θαύματα· ὑπὲρ ὧν καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν Ὅσιε, σὺν ταῖς Ἁγίων χορείαις, τὸ πνεῦμά σου αἰωνίως ἀγάλλεται, λαμπρῶς δὲ σοῦ τὸ σῶμα, τὸ θεῖόν τε καὶ σεβάσιμον ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ, διασώζεται θαυματόβρυτον· δόξης γὰρ παρὰ Θεοῦ, οἱ δοξάζοντες αὐτόν, τῷ στέφει λαμπρύνονται· διὸ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, θεοφόρε Γεράσιμε, ἐλέους τυχεῖν, τοὺς εὐσεβῶς ἐκτελοῦντας τὴν σεβάσιμον μνήμην σου

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυμάστωσεν ὄντως ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε Πάτερ τὸν βίον σου, ὅτι καὶ ζῶν θεοφόρε Γεράσιμε, τὸν τῆς γῆς ταῖς εὐχαῖς σου, αὐχμὸν διέλυσας, τῇ πρὸς

Θεὸν παρρησία σου, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν προκρίτων
ἀξιοθεῖς, νηστείαν ἐτέλεσας τεσσαρακονθήμερον,
οὐδόλως βρώσεως μετασχών· καὶ μετὰ θάνατον αὐθις
τὸ γύναιον ἔσωσας τοῦ βυθοῦ, καὶ τοῦ δαίμονος, καὶ
τοῖς πᾶσιν τρανῶς διαβεβαιοῖς, τὴν χάριν τὴν ἔνθεον,
τὴν ἐν σοὶ ἐνεργοῦσαν ἀείμνητε, τοῖς αἰτοῦσι προχέων
ἀεννάως τὰ θαύματα, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σὺν ταῖς ἄνω χορείαις ἐν Οὐρανοῖς σου τὸ πνεῦμα
ἀγάλλεται Γεράσιμε Ὅσιε, σῶμα δέ σου τὸ θεῖον ἐν τῇ
τῶν Ὁμαλῶν Μονῇ διασφύζεται θαυματόβρυτον,
εὐωδιάζον τοὺς προσπελάζοντας, καὶ μετ' εὐλαβείας
τοῦτο ἀσπαζομένους· οὕτω γὰρ Θεὸς τοὺς αὐτὸν
ἀντιδοξάζει δοξάζοντας· ὃν ἰκέτευσέ θεοφόρε ἐκ
κινδύνων ἡμᾶς ῥυσθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας θεοφόρε Γεράσιμε, πρὸς τὸν σὸν
πλάστην καὶ Δημιουργὸν Χριστὸν τὸν Θεόν, παρήσαν
αἱ Ὅσiai μονάζουσαι, καὶ θρηνοῦσαι καὶ λέγουσαι·
Διδάσκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, ὧν δι' οἶκτον
ἐδόμησας τὸ θεῖον Μονύδριον, ἐν ᾧ αἱ
προστρέχουσαι, τῶν βιοτικῶν θορύβων διασώζονται·
διὸ πρέσβευε θεομακάριστε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῖς
εὐσεβῶς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, δωρηθῆναι
ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πρὸς τὸν Ὅσιον δράμωμεν
Γεράσιμον· οὗ τὰ παλαίσματα, καὶ τὰς θείας ἀριστείας
ἐκμιμούμενοι ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς αὐτὸν καταστέψωμεν,
βοῶντες πρὸς αὐτὸν ἐκτενῶς· μὴ ἀποκάμης ταῖς
πρεσβείαις σου Πάτερ δεόμεθα, πρεσβεύειν τῷ
πάντων δοτῆρι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
Ὁρθοδόξως, τελούντων τὴν θείαν, καὶ πανίερρον
μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Γεράσιμε, νέος Ἀθλητῆς τοῖς παλαίμασι τῆς
συνειδήσεώς σου ἀναδειχθεὶς ὄργανον γέγονας τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, οὗ τῇ ἐλλάμψει ἐμπνευσθεὶς,
Μονὴν ἐκ βάθρων θείαν ἀνήγειρας, καὶ ᾠκοδόμησας,
ἐν ἣ τὰς εὐχὰς σου προσανεπέμψω Θεῷ· διὸ καὶ ἐν
αὐτῇ ἀσκοῦσαι μονάστριαι, τὴν σὴν ἐτήσιον μνήμην,
ὀλοσχερῶς ἐκτελοῦσαι μνήμην, γεραίρουσι τὸν σὲ
δοξάσαντα Κύριον· Ὁν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, ἐκτελούντων σου τὸ
μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, οἶδα πόσα δύνασαι ἐκτελεῖν
θαυμάσια, τὸν θεῖόν σου καταπλουτίσας Γεράσιμον
τὸν θεόφρονα· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου,
ἐξήνθησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἐπλήθυνε τὰ
πνευματικὰ σπέρματα, ὑπογραμμός, καὶ τύπος αὐτῆ
τε καὶ ἡμῖν ταῖς θείαις ἀρεταῖς γενόμενος· διὸ ταῖς τοῦ
Ὁσίου ἰκεσίαις, ὡς παρρησίαν ἔχοντες πολλήν, τῆς

Βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ
ἐορτάζοντας, τὴν ἀεισεβάστον μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν
Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ
τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν
ἀληθῶς.*

Χαίροις Κεφαλληνίας στερρόν, Θεοῦ προνοία, καὶ
ἔδραϊον κραταίωμα, ὁ μύστης ὁμοῦ καὶ φύλαξ, καὶ
ἀντιλήπτωρ θερμός, παρέχων πᾶσι, τὴν βοήθειαν· ἀεὶ
γὰρ πλουτοῦμέν σε ἐν κινδύνοις ὑπέρμαχον,
ἐπίκουρόν σε συμπαθῆ ἐν ταῖς θλίψεσι, περιστάσεων
τοῦ λοιμοῦ ἡμᾶς σώζοντα, Φρούρει οὖν δυσωποῦμέν
σε, Γεράσιμε Ὅσιε, τὴν νῆσον ταύτην καὶ πάντας, τοὺς
ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ
Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου.

*Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.*

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀστήρ ὁ νέος ὁ ἀεὶ
διαυγέστατος, τῷ κάλλει ὠραῖσμένος, τῆς ἰσαγγέλου
ζωῆς, ἀρετῶν τε θείαις λαμπηδόσεσι, ψυχῇ τε καὶ
σώματι, καθαρὸς δι' ἀσκήσεως, Τριάδος ὄντως, τῷ
φωτὶ λαμπρυνόμενος· ὁ ταῖς λάμπεσι, τῶν ἐνθέων σου
πράξεων, ἅπασι τὴν ἐράσμιον, ἐμφαίνων ἀπόλαυσιν,

διαγωγῆς ἐναρέτου, εὐφραινομένης τὸν Κύριον· Αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πλοῦτος καὶ θησαυρὸς ἀρετῶν, καὶ ἀγάπης θεῖος μύστης γεγένησαι, δοξάζων μόχθοις καὶ πόνοις τὸν ἐν ὑψίστοις Θεόν· εὐκλεῶς διό σε ἀντεδόξασε, θαυμάτων φαιδρότητι στεφοδότης ὁ πάνσοφος, πηγὴν τοῖς πᾶσι, καθιστῶν σε ἀκένωτον, τὰ ἰάματα, τοῦ παρέχειν τοῖς χρήζουσιν, δαίμονας ἐκδιώκειν τε, Γεράσιμε Ὅσιε, καὶ σοῦ τὸ πάνσεπτον σκῆνος, εἰς εὐωδίας ἀπόλαυσιν, πιστοῖς παρασχεῖν τε, πρεσβευτὴν σε καὶ προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα.

Δόξα... Ἦχος πλ δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· διὰ γὰρ σου τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν.

Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῶν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν πιστῶν σε προστάτην, καὶ ταχὺν ἀντιλήπτορα,
ὀσιώτατε Πάτερ, θεοφόρε Γεράσιμε, ἀνέδειξε Θεὸς ἐπὶ
γῆς, ὁ πάντων τῶν ὄντων κηδεμών· θεραπεύεις γὰρ
σωμάτων, καὶ ψυχῶν τὰ πάθη τῆ σῆ χάριτι· δόξα τῷ σέ
δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῶν Τρικάλων τὸν γόνον, Κεφαλλήνων τὸ κλέϊσμα,
Ὅμαλῶν Μονῆς τῶν προστάτην, Σὲ εὐφημοῦμεν
Γεράσιμε· ἐβίωσας γὰρ ἐν τῇ δὲ τῇ ζωῇ ὡς ἄγγελος
οὐράνιος Θεοῦ. Διὸ δόξης ἠξιώθη, καὶ ἀφθαρσίας
σῶμά σου τὸ πάντιμον· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σέ ἀφθαρτώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε
πιστοῖς πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὸν νέον ἀσκητὴν καὶ Χριστοῦ ὑπηρέτην, Ὀσίῳν
καλλονὴν, Ἰερέων τὸ κλέος, Γεράσιμον ὑμνήσωμεν,
καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, ὡς ἀσκήσαντα καὶ τῶν
δαιμόνων τὰ στίφη, ἐκνικήσαντα τῆ τοῦ Σταυροῦ
πανοπλία καὶ ῥώμη καὶ χάριτι.

Δόξα.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον
καθαρόν, σὺ τοῦ Πνεύματος ᾠφθης, φωτίζων τοὺς
πίστει σοι, προσιόντας μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν
Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνοῦντων
σε Πάτερ, θεόφρων Γεράσιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε,
παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε, παρθένος
ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας· ὅθεν δέομαι, ὡς
ἡγεμῶν τῶν παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ ψυχῆ
σώματί τε, ἐνίσχυσον Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἄπαν τὸ φρόνημα, σαρκὶ ἐμάρανας, βίου ὀρθότητα,
ἀσκήσας ἄριστα, καὶ τῶν καμάτων ἀμοιβήν, τὰ
θαύματα ἐκομίσω, ὅθεν καὶ τὸ σκῆνός σου, τὸ σεπτὸν
καὶ σεβάσιμον, βρῦει τὰ ἰάματα, τοῖς εἰς μετὰ πίστεως

προσπίπτουσι τῇ θείᾳ σκέπῃ, Πάτερ θεόφρον
Γεράσιμε.

Δόξα.

Τρίβον διώδευσας, τοῖς πλείστοις ἄβατον, εἰς
τεσσαράκοντα, ἡμέρας ἄσιτος, ὡς ὁ Δεσπότης γὰρ καὶ
σύ, διήνυσας θεοφόρε· ὄθεν καὶ ἠξίωσαι, χαρισμάτων
ἀντάξια, τὸ σκῆνος γὰρ σου Ἅγιε, ἀφθαρσία
δεδόξασται· διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν· δόξα Θεῷ τῷ
στεφοδότῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἄπαν τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐμάρανας, βίου
ὀρθότητα, ἀσκήσας ἄριστα, καὶ τῶν καμάτων
ἀμοιβήν, τα θαύματα ἐκομίσω· ὄθεν καὶ τὸ σκῆνός
σου, τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον, βρῦει τὰ ἰάματα, τοῖς
πρὸς σὲ μετὰ πίστεως, προσπίπτουσι τῇ θείᾳ σου
σκέπῃ, Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν
σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχος τῶν
Ἀγγέλων μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως
χαρίσματα ἔλαβες τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν πίσει
τιμώντων σε, ὄθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνεις τὰ
πλήθη, καὶ παρέχεις ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις
Μακάριε. Θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ τῶν παισμάτων ἄφρῃ δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Θεοτόκε πανύμνητε, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἐἶτα, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ': *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Στίχ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Γεράσιμε Ὁσιε, τῇ πολιτείᾳ ἰσαγγελε, καὶ πιστὲ θεράπων Χριστοῦ, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, περισῶζε ἡμᾶς ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου (τῆς Τρίτης
ἑσπέρας τοῦ α' ἤχου, ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ
Ἀγαπίου τοῦ Κρητός) εἰς σ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τοῦ
Ἁγίου δύο εἰς η'.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Μέλω
γέρας τιμῆεν ἀσκητῆν νέου. Μητροφάνους
Ναυπλιώτου.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

*Μηδεὶς σου ἄλλος Γεράσιμε, νεοφανῆς ἐφάμιλλος
γένονε, βίον ἐναθλῶν ἀσκήσεως, ἔνθεον θεωρίας
ἀξιώθεις, θείας ἐπιπνοίας, ὡς ὁ θεῖος Μωϋσῆς
πανσόφως ἔνδοξε.*

*Ἐνθους ἐγένου πανόλβιε, ἐν θείαις προσευχαῖς σου
ιστάμενος, Θεὸν ἐνορῶν παντέλειον, ὄμματι διανοίας
καθαρικῶ· ὄθεν συναυλίζῃ, τοῖς Ὅσιων Ἀσκητῶν
Πάτερ σκηνώμασι.*

*Λαμπρὸς ὁ βίος σου ἔνδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον
ἐξέλαμψε, φαιδρὸς κατασίλβων Ὅσιε, θείαις σου
ἀριστεῖαις πλουτιοιέ, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν ἐκ
Θεοῦ, τοῦ πάντα λόγῳ τεκτῆναντος.*

Θεοτοκίου.

*Σαρκὸς φανεὶς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς
παναμώμητε, ἐκ Σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, πᾶσαν τὴν
ἁμαρτίαν τὴν τοῦ Ἀδάμ, πάναγνε καὶ Εὐσας ἀπέτεμε·
διὰ Σοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα.*

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τῇ η' καὶ
θ' Ὁδῇ: Ὁ Ἰωάννης.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

Τὸν νοῦν μου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἁγίε λαμπρῶς
ὀδήγησον, καὶ τὸ τῆς γλώττης ἄμουσον σοφέ, ἴν' ἀξίως
ἀγῶνας τοὺς σοὺς, καὶ διαυγῆ παλαιίσματα, κροτῶν
αἰνέσω ἀγαλλομενος.

Τὸν πόθον τῶν γεννητόρων ἔνδοξε, οὐδὲν λελόγισαι
τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας βιωτὴν, ἐξ ὀνύχων διὸ
ἀπαλῶ πάντα λιπὼν Γεράσιμε, Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν
ἐβάδισας

Τερπνότης, ἡ τῶν παρόντων ρέουσα οὐδόλως
ἴσχυσε, τὸ στιβαρὸν ἀμβλύνας σῆς ψυχῆς, καὶ τὸ
φίλτρον τὸ πρὸς τὸν Χριστόν, ᾧ κολληθεὶς κατέλιπες,
πᾶσαν ἐπίκηρον ἀπόλαυοιν.

Θεοτοκίου.

Τὴν μόνην, ἐν γυναιξὶν ἀπείρανδρον Ἀγνὴν
τιμήσωμεν ἱκετικῶς βοῶντες πρὸς αὐτήν, Γερασίμου
λιταῖς τοῦ σεπτοῦ, καὶ σαῖς πρεσβείαις Ἄχραντε,
τήνδε τὴν ποιμνὴν σου διάσωσον.

Ὁδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πᾶσάν σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω νηστείαις τῷ
πνεύματι, καὶ κακουχίαις τῶν δαιμόνων, καὶ ἐνέδρας
τὰς τούτων, σαυτὸν Πάτερ καθηράμενος, ὀλοσχερῶς
ἐκολλήθης Χριστῷ τῷ σὲ καταστέψαντι.

ᾠφθης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θεῖον τοῦ
Πνεύματος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου, ἐπιπνοίαις

παμμακάρι, ἔνθεν φωτὸς ἔμπλεος γενόμενος, καὶ θείῳ
λάμπει τὸν νοῦν, Πάτερ ἀγαζόμενος.

Γένος σου θεόφρων, καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον
κατέλιπες, ἀκολουθήσας ἐκ καρδίας, προσταγαῖς τοῦ
Δεσπότου, ἔνθεν τούτῳ παριστάμενος, καθικετεύεις
Αὐτὸν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίου.

Ἡ ἀγιωτέρα, γενομένη τῶν ἄνω δυνάμεων, Σὺ εἶ
Παρθένε Θεοτόκε, προστασία καὶ σκέπη, τῶν Σοὶ
προστρεχόντων ἄχραντε, μὴ οὖν παρίδης ἡμᾶς
ἐκτενῶς, αἶνόν Σοι προσάγοντας.

Ἄτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ἔμπορος νουνεχῆς, τῶν ἐπιγείων τὰ τερπνὰ
ἤλευσας, πλοῦτον ποθῶν ἔνδοξε, τὸν ἀληθινὸν καὶ
ἀίδιον.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θεοφιλῶς δουλῶσας τῷ
Πνεύματι, σκεῦος ἐχρημάτισας, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος.

Ἔργατης ὡς ἀληθῶς τῆς ἀρετῆς ἐδείχθης Γεράσιμε,
νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, ἄνω πρὸς Θεὸν ἔχων ἄτρεπτον.

Θεοτοκίου.

Συντήρει Μῆτερ Θεοῦ, ἐξ ἐπηρείας τήνδε τὴν
ποιμνην σου, ἥτις ἐν σοὶ πέποιθε τῇ σῇ ἀρωγῇ
καταφεύγουσα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ' . Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Γεννητόρων τὸν πόθον ὑπεριδῶν, καὶ Χριστὸν ἀγαπήσας ὀλοσχερῶς. αὐτῷ ἠκολούθησας, μέχρι τέλους ἀοίδιμε· τὸν γὰρ σταυρὸν σου ἄρας, ἐπ' ὤμων ἀνέδραμες, εἰς ἀβάτους; ἐρήμους, διάγων ὡς ἄσαρκος· ὅθεν καὶ πλουσίας ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων, ἐδέξω μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, θεοφόρε Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἄφρῃ δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὰς εὐχὰς σου σὺν δάκρυσιν ταπεινοῖς, ἔτι ζῶν ἀναφέρων πρὸς τὸν Θεόν, αὐχμὸν λύεις ἔνδοξε, τὸν τῆς γῆς ὡς φιλόστοργος, μετὰ δὲ πότμον πάλιν ἐξάγεις τὸ γύναιον, τὸ ἐμπεσὸν εἰς φρέαρ, ὠθήσει τοῦ δαιμόνος· ὅθεν τῶν θαυμάτων, τὴν θεόπνευστον χάριν, τοῖς πᾶσι πιστούμενος, ἐκτελεῖς τὰ τεράστια, δαιμονῶντας ἰώμενος, ἀσθενοῦντας ῥωννύμενος, θλίψεων λοιμοῦ καὶ δεινῶν, τὴν σὴν νῆσον πάντοτε ῥυόμενος, καὶ τοῖς θερμῶς προσιοῦσι, τὰς αἰτήσεις δωρούμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· ἢ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς Σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις Σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ

παρρησίαν, οἰκτεῖρῃν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶέν Σοι· πρέσβευε τῷ Σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον Τόκον Σου.

Ῥοδὴ δ' . Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ἔφθασας Ἀγγέλων τὴν πληθύν, βιώσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἀριστεύσας ἐν γῆ ὡς ἄσαρκος, ἐδείχθης τοῖς μονασταῖς, θεῖον ὄντως ἔσοπτρον, πάσας λαμπηδόνας ἀποπέμπων, τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θείαις ἀγλαΐαις κοσμούμενος.

Ῥάβδος σου ἡ θεία καὶ σεπτὴ, θαυμάτων πλήρης γέγονε, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκάστοτε, ἀπήλαυνε τὰ δεινὰ, πάθη καὶ οἰδήματα, τῶν μετ' εὐλαβείας προσπιπτόντων αὐτῇ, ἐξ εἰλικρινούσ, Πάτερ θεοφόρε ψυχῆς αὐτῶν.

Ἀγῶνας ἐνθέους ἐπὶ γῆς, παμμάκαρ ἐκτετέλεκας, δικαιοσύνης νόμῳ ἐπόμενος, καὶ πόνων τὴν ἀμοιβήν, ἅπασαν καρπούμενος, τοὺς τῆς ἀρετῆς καρποὺς ἐδρέψω, καὶ ἐκομίσω ἐκεῖ, τῶν θείων σου ἄθλων τὸν στέφανον.

Θεοτοκίου.

Ἁγίων Ἀγγέλων στρατιαί, ὑμνήσαι οὐ δεδύνηνται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσαι σε, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ Μητέρα τὴν ἄσπιλον· Ὅνπερ ἡμῶν ἀεὶ δυσώπει, κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ἐλευθερωθῆναι τοὺς δούλους Σου.

Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οἱ ἐν πίστει προσιόντες, θεῖω τεμένει, τῷ σῶ σεπτῷ
Γεράσιμε θεόληπτε Μάκαρ, ῥῶσιν ἐκ ποικίλων
παθῶν, ἀφθόνως λαμβάνουσι, ὕμνον εὐγνωμόνως σοι
ᾄδοντες.

Ὅ τὰ πάντα προγιγώσκων, τὴν σὴν καρδίαν εἰδὼς
εὐθειαν, ὅλην κεκραμένην τῷ φίλτρῳ, ἔρωτί τε τῷ
πρὸς αὐτόν, ὡς λύχνον μονάζουσιν, ἔδειξε Γεράσιμε
λάμποντα.

Ὡς ὑψίκομον ὠράθης δένδρον παμμάκαρ, σοῖς
ὄχετοῖς δακρῦων ἀρδευόμενος, Πάτερ τεραστίων
καρπούς, ἐκφέρων τοῖς χρήζουσι, πάντων τῶν δεινῶν
ἐξαιρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπέραγνον Μητέρα σου εἰς πρεσβείαν, σὺν τῷ
σεπτῷ καὶ θεῖω ποιμένι Γερασίμῳ, ἅπαντες δούλους
σου πιστοὺς, Οἰκτίρμον δεχόμενος ταύτην σου τὴν
ποιμνην στερέωσον.

Ῥδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Σαρκὸς ἔξω Πάτερ, ἐγένου ἀεὶ, ἀρετὴν ἐξασκήσας
τὴν ἄϋλον, καὶ βίον ἀνεπίληπτον τελέσας ἐμφανῶς,
πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σὰ ἐκμιμουμένοις,
κατορθώματα θεῖα, μάκαρ θεόληπτε Γεράσιμε.

Τὴν σὴν πολιτείαν, ἀνθρώπινος νοῦς, ἐννοῆσαι
θεόφρων οὐκ ἴσχυσε, καὶ τρόπους τῶν ἀγώνων σου
τῶν θείων καὶ σεπτῶν, οὓς περ ἐπολιτεύσω ἔτι ζῶν ἐν

τῷ κόσμῳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ, τῷ πάντων βασιλεύοντι.

Ἰδὼν σου τὸ ἄπλαστον, ὁ πάντων Θεός, καὶ ἡσύχιον Πάτερ καὶ ἄκακον, ἐδόξασεν, ἐτίμησε στεφάνοις ἀρετῶν· ἔνθεν περιχορεύεις οὐρανόις παστᾶσι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ, τῷ πάντων βασιλεύοντι.

Θεοτοκίου.

Ὁ λόγος Παρθένε, ἐκ Σοῦ προελθὼν, ἀπορρήτως ἀφράστως ἐπέφανε, καὶ αὐθὶς Σε κατέλιπεν ἀγνήν καὶ καθαρὰν, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μᾶλλον μετὰ τόκον, μένεις ἀγία ἀειπάρθενος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ἰκέσιον δέησιν, τῆς σῆς ποιμνης Γεράσιμε, ἔνδοξε αὐτῆς θεῖε προστάτα, δέξαι καὶ ῥῦσαι ἐκ πολεμίων ἐχθρῶν, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν εὐσπαγχνον Θεόν, ἱεραῖς ἐντεύξεσιν, διασώζων ἀκλόνητον.

Ἀγέλην τὴν θείαν σου, ἣν ἐκ Θεοῦ πεπίστευσαι, ἔνδοξε Γεράσιμε παμμακάκαρ, τήρει ἀπήμονα ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, παντοίῳ τε ἄλλων δυσχερῶν, τὴν σεπτῶς ὑμνοῦσάν σε καὶ πιστῶς μεγαλύνουσαν.

Ἐόρτιον σήμερον, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, πᾶσα ἡ πληθὺς αὐλῶν νόων, δῆμος Ὀσίων, καὶ τῶν Δικαίων ὁμοῦ, κροτεῖ σὺν ἡμῖν χαρμονικῶς, αἶνόν σοι προσάγοντες, καὶ τῷ Κτίστῃ Γεράσιμε.

Θεοτοκίου.

Χριστὸν ἡ κυήσασα, αὐτὸν ἡμῖν εὐίλατον, ποιήσον ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους, ἄφεςιν δοῦναι, τῶν

ἐπταισμένων Ἀγνή, καὶ θείας ἀξίωσον τρυφῆς, τοὺς εἰς
σὲ ἐλπίζοντας, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ῥδὴ σι'. Σπλάγνου Ἰωνᾶν.

Μέγα ἀληθῶς, νεόδητον ἔρεισμα, ἐδόθης ἡμῖν,
θεῖε Γεράσιμε, Ἐκκλησία δέ, Ὁρθοδόξῳ ἐτέθης ὡς
θεῖος πυρσός, διαλάμπων ἀενάως ἐν τοῖς θαύμασιν·
οὕτω γὰρ ὁ πλουσιόδωρος, βραβεύειν οἶδε, τοὺς αὐτοῦ
θεράποντας.

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, εἰς ὕψος αἰθέριον, Ἀγγέλοις σκυῶν
καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες, μοναζούσαις τὴν
θεῖαν εὐλόγησιν· εἰρηνεύειν ταύτας, καὶ τὴν μνήμην
σου, μάκαρ ἐκτελεῖν σοι πάντοτε, ἵνα εὔροιεν χάριν
καὶ ἔλεος.

Ἔδου σου εἰς γῆν, τὸ σκῆνος θεόπνευστε, καὶ ἐν
Οὐρανοῖς τὸ θεῖον πνεῦμά σου, μεταβέβηκεν ἐκ
φθορᾶς εἰς ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ, νῦν
παρίσταται, ἥπερ καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, ὑπὲρ
πάντων τῶν πίσει ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίου.

Λάμπσον ἐν ἐμοί, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε ἀγνή
ἀειμακάριστε, καὶ πανάμωμε, μεσιτεῖαις Σὸν Υἱὸν
ικέτευσον, καὶ δυσώπησον Αὐτὸν θεοχαρίτωτε, δοῦναι
μοι τελείαν ἄφεσιν, τῶν κακῶν, οἷς αὐτὸν
παρεπίκρανα.

Ἔτερος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἄνωθεν, παρὰ Θεοῦ, τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς ἰάσεις, τοὺς πρὸς σὲ ἐκ πίστεως προσιόντας σε, διασώζεις παντοίας βλάβας θεῖε Γεράσιμε.

Ἡμβλυνας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ ἐπάρσεις Γεράσιμε, τὰς τούτου παγίδας συνθλάσας, συμμαχία θεία ἐνισχυμένος, καὶ διέβης πρὸς γαληνοὺς, λιμένας, γηθόμενος.

Φύλαττε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πόθῳ Γεράσιμε, καὶ τὴν σὴν μνήμην τελοῦντας, ἐπηρείας πάσης ἀπηλλαγμένους, καὶ ἀξίους ἡμᾶς οὐρανοῦ δόξης ποιήσον.

Θεοτοκίον.

Ὑψιστε παμβασιλεῦ Θεὲ πολυέλεε, τῆς σῆς Μητρὸς ἱκεσίαις, καὶ τοῦ θείου δούλου σου Γερασίμου, ἡμᾶς πάντας, σοὺς δούλους ῥῦσαι πάσης κακώσεως.

Κουτάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Κεφαλῆνων ἢ Νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα Ὁρθοδοξίας ἀναφανέντα τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας Ὅσιε τὸν νοῦν καθάρας, καὶ ἀγνεῖα σώματος καταλαμπρύνας τὴν ψυχὴν, ἀνεπτερώθης

πρὸς ἄληκτον καὶ θεϊαν δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς νεοφανέντα ἀστέρα καὶ βίῳ ἀγγελικῶν
παραδόξως πολιτευσάμενον, καὶ ταῖς φεγγοβόλοις
τῶν θαυμάτων ἀκτίσι τηλαυγῶς ἀναλάμπαντα καὶ
σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος χρηματίσαντα, καὶ τῷ
νοητῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας τεθέντα καὶ πᾶσιν
ἄφθονος τὰ ἰάματα ἀναβλύζοντα, στέμμασιν εὐφημιῶν
ἀναδύομεν καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· τὴν Μονήν,
καὶ τὴν Νῆσόν σου, Ἄγιε περισφῶξε αἰεὶ ταῖς πρεσβείαις
σου, παντὸς κινδύνου ἀπήμονας· σὲ γὰρ φρουρὸν καὶ
φύλακα καὶ προστάτην θερμότατον κέκτηται· καὶ τὸ
θεῖόν σου σκῆνος σέβουσαι πόθῳ τὸ θαυματόβρυτον
ἀκαταπαύστως βοῶσί σοι· Χαίροις τὸ ἡμῶν καύχημα
Ὅσιε, ὁ ἀναπτερωθεὶς πρὸς τὴν ἄληκτον, καὶ θεϊαν
δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

*Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς
τῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ
Γεράσιμος κάλλιστον ἤρατο στέφος,
Ἐκ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς τοῦ Κυρίου.*

*Ἐδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.
Νηφάλιος καὶ φρόνιμος ἐγένου θεοφόρε, πρὸς Θεὸν
περούμενος, θεῖαις ἐμπρέπων καλλοναῖς, μὴ*

πτοούμενος παγίδας, άνεβόας μάκαρ τοῦ ἀλάστορος·
ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Άνέβης εἰς ὕψος, προτιμήσας τῶν ἐνύλων, καὶ
γηϊνῶν πάνσοφε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τὴν ἄρρητον
τερπνότητα, άνεβόας ψάλλων Ἅγιε· ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στενὴν καὶ τεθλιμμένην, διοδεύσας τρίβον Ὅσιε, τὴν
λίαν εὗρες καὶ φαιδρὰν, τὴν ἀνάγουσαν εἰς ὕψος
μετάρσιον, καὶ βοῶν ὀλοψύχως τῷ Δεσπότη Σου· ὁ
τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ γλῶσση καὶ καρδία, σοὶ προσφέρω τὴν ᾠδὴν
θεσπέσιε, τὴν ταπεινὴν τε καὶ οἰκτρὰν, καὶ θερμῶς
ταύτην ὑπόδεξαι, καὶ Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ
δυσώπησον, τοῦ οἰκτειρήσαι καὶ σῶσαι θεοφόρε.

Θεοτοκίου.

Φιλάγαθε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν μου
κεκακωμένην πάθει, σῶσον καὶ ἴασαι αὐτὴν,
μεσιτεῖαις εὐπροσδέκτοις Σου, καὶ ἐκ πάσης
ἀμαρτίας ἔκπλυνον, ἢ τὸν Θεὸν ἀσπόρως
συλλαβοῦσα.

ὁκ ἐλάτρευσαν.

Τοῖς κροτάφοις σου ἀνάπαυσιν οὐκ ἔδωκας, Πάτερ
Γεράσιμε, οὐδὲ τοῖς σοῖς νυσταγμὸν, βλεφάροις
Μακάριε, οὐ σαρκὸς ἄνεσιν, καταγώγιον, ἕως σαυτὸν
ἐτέλεσας, τῆς Τριάδος Θεοφόρε.

Τοὺς ἀγῶνας οὓσπερ ἔτλης, ἔτι ζῶν μετὰ σαρκὸς
Γεράσιμε, οὐκ ἐξαρκεῖ ἀνθρωπίνη, γλῶσσα

προσφέγξασθαι· δι' ὧν σοι Κύριος, εἰς ἀντάμειψιν, χάριν θαυμάτων δέδωκεν, ἰατρεύειν πᾶσαν νόσον.

Ἀκεσώδυνον τὸ σῶμά σου τὸ πάνσεπτον, Θεὸς ἀνέδειξε, διατηρήσας αὐτὸ ἀκέραιον, ἄφθορον Πάτερ Γεράσιμε, τοῖς ὀρώσιν, εὐωδῖαν βλύξον ἄρρητον, καὶ διῶκον πᾶσαν νόσον.

Θεοτοκίου.

Ἀπειρόγαμε τὸν ὕμνον ἡμῶν πρόσδεξαι, ὃν σοι προσάγομεν, καὶ ῥῦσαι πάσης ὀργῆς, λοιμοῦ τε κακώσεως, πόρρωθεν βάλλουσα, τὴν δαιμόνιον πληθύν, τῆς θείας ποιίμνης σου, εὐλαβῶς σε ἀνυμνούσης.

Ῥδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Ἦστραψεν ἡ φαινή σου Πάτερ μνήμη, ἀπαυγάζουσα τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, φωτισμὸν καὶ ἔλεος πᾶσι χριστιανοῖς, παρρησία σου παμμακάρο εὐπροσδέκτῳ ἀεὶ· διὸ ἀνυμνοῦντές σου τὴν μνήμην Θεὸν σέβομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάγματα καὶ σύστημα ἀζύγων, ἱερέων καὶ μοναζουσῶν ἅμα Θεότητα, τοὺς ἰδρωτάς Ὅσιε, καὶ καμάτους ἐπὶ τῆς γῆς, οὓς ὑπέστης καθορῶντα, σὲ τιμῶσιν ἀεὶ· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦκει σου ἡ πάνσεπτος, καὶ θεία μνήμη τοῦ τιμίου σου θείου λειψάνου, συγκαλοῦσα ἅπαντας εἰς

ἐστίασιν πνευματικὴν, καὶ θαυμάτων προσπηγάζουσα
ἐνέργειαν· διὸ εὐφροσύνως σὲ γεραίρομεν,
εὐλογοῦντες τοὺς ἀγῶνάς σου θαυμάσιε, καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Σέσωσται ἡ πεπτωκυῖα πάλαι φύσις, τῶν ἀνθρώπων
διὰ Σοῦ Παρθένε, καὶ Θεῶ διήλακτε τῷ σεπτῷ Σου
τοκετῷ, καὶ τὰ κάτω σὺν τοῖς ἄνω ἀναμίγνυνται· διὸ
ἀνυμνοῦντές Σε δοξάζομεν, τὴν Μητέρα τοῦ Δεσπότη
καὶ πανύμνητον, καὶ ὑπερυψοῦμέν Σε πάντες εἰς
αἰῶνας.

Ἄτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλον σου τὸν βίον διανύσας, ἐν κόποις καὶ
κακουχίαις ταῖς τοῦ σώματος, εὔρες τὴν αἰώνιον,
ὄντως πανευφρόσυνον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν,
Ἄγγελοις σύσκηνος, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων τοῖς
δήμοις, συνδοξάζων τούτοις Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴσον σου τὸν δρόμον ἐκτελέσας, Ὁσίοις καὶ
Ἱεράρχαις, καὶ Δικαίοις τε, ἴσον καὶ τὸν στέφανον,
πρὸς Χριστοῦ ἀπειλήφας, ἐν οὐρανοῖς ἐπάξιον τῆς σῆς
ἀσκήσεως συγκαίρων, συνυμνῶν τὴν Τριάδα· ἦν
καθικετεύων ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση.

Ὡσπερ σου τὸ σῶμα διεσῶσω ἀμόλυντον ἡδονῆς θεῖε
Γεράσιμε, οὕτω καὶ ἀφθάρτισε, σώσας τε ἀκέραιον,
εὐωδιάσας Κύριος, καὶ ἀπειργάσατο, νοσοῦσιν ἀμισθὶ
ιατροῖον, πᾶσι προσιούσιν αὐτῷ μετ' εὐλαβείας.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, ἀπάντων ἀμαρτωλῶν τὸ καταφύγιον, καὶ τὸ ἰλαστήριον, τοὺς εἰς σέ προστρέχοντας, μετ' εὐλαβείας ἅπαντας, καὶ σοὶ κραυγάζοντας, ἀσπόρως ὡς Χριστὸν τετοκυῖα, τοῦτον δυσωποῦσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση.

Ῥδὴ θ'. Μυστήριον ξένου.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου, τὸν λάτριν τῆς Τριάδος,
Ὁρθοδοξίας κλέος, Γεράσιμον τὸν θεῖον.*

Νεότητος ἄνθος, καὶ κάλλος ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς πανόλβιε τὰς ἀτάκτους ἀναπαύσεις, καὶ κινήσεις ὑπεριδῶν, ἐν οἷς ἐλαμπρύνθη σου ὁ νοῦς πρὸς Θεόν, καὶ ἡ ψυχὴ, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου, τὸν λάτριν τῆς Τριάδος,
Ὁρθοδοξίας κλέος, Γεράσιμον τὸν θεῖον.*

Ἐξαισίον βίον, ὀρῶντές σου Πάτερ, οἱ καλῶς ἀσκουμένοι, σὺν ἅμα κανονικαῖς, ἀπεθαύμασάν σε ἐξιστάμενοι, ἐν ᾧ ὡσπερ τις αἰθέριος, ἀνέπτῃς εὐκλεῶς, Θεὸν γεραίρων τὸν παντάνακτα.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου, τὸν λάτριν τῆς Τριάδος,
Ὁρθοδοξίας κλέος, Γεράσιμον τὸν θεῖον.*

Ὀλόφωτον αἶγλην, λαβὼν καὶ ἀθάντον, ἐκ Θεοῦ θεόληπτε, ἀπεφάνθης ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυμάτων ὑπουργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσον Θεόν, τὸν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ σὲ καταστέψαντα.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου, τὸν λάτριν τῆς Τριάδος,
Ὁρθοδοξίας κλέος, Γεράσιμον τὸν θεῖον.*

Ναὸν καθαρὸν, Θεὸς σε εὐράμενος, μέγਾਲως
ἐδόξασε, καὶ χαρισμάτων χάριν ἐπλούτισε, καὶ
ἐστεφάνωσεν, ἐν ᾧ μεσιτεύεις τοῦτον ἐκτενῶς,
καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίου.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ
τῆς κατάρας.*

Ἀπόρρητον τόκον ὀρῶν, καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὴν
μήτραν Σου, θρόνον Χερουβικὸν τὴν νηδύν Σου,
Παρθένε Μαρία, ἐν ἣ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς
ὁ Θεός, Ὅν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἴτερος. Ἄπας γηγενής.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου τὸν νεοφανέντα Γεράσιμον τὸν
θεῖον.*

Νεῦσον πρὸς ἡμᾶς, πιστῶς ἀθροισθέντας τῷ σῶ Ναῶ,
προσπαύοντας, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σορὸν σου τὴν
θείαν μάκαρ Γεράσιμε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὸς κακοῦ
ῥῶσιν λαμβάνοντας, ταῖς λιταῖς σου ταῖς σεπταῖς πρὸς
Κύριον, ἃς προσφέρων μὴ παύση δεόμεθα.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην
καὶ προστάτην, Γεράσιμον τὸν θεῖον.*

Νάουσαν πηγὴν, σορὸν σου Γεράσιμε, Χριστὸς
ἀνέδειξε ἥνπερ καὶ ἀφθάρτισεν, εἰς δόξαν ὄντως
λαμπρὰν ὀρώντων σε, τῶν ἰαμάτων χάριν τοῖς
πάσχουσι βλύζουσαν, καὶ δαιμόνων φάλαγγας
ἐλαύνουσαν, ἐξ ἀνθρώπων πιστῶς προσιόντων σοι.

*Μεγάλυνου ψυχὴ μου τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ καύχημα
τὸ μέγα Γεράσιμον τὸν Θεῖον.*

Ἡύγασαν φαιδρῶς, καθάπερ ὁ Ἥλιος, θεῖοι ἀγῶνές
σου, καὶ τὰ κατορθώματα, ἅπερ εἰργάσω πάτερ
Γεράσιμε, δι' ἃ Χριστὸς ἀμείβων σε λαμπρῶς ἐδόξασε,
σὺν Ἁγίοις ὃν περ καὶ δυσώπησον δι' ἡμᾶς τοὺς
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

*Μεγάλυνου ψυχὴ τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω
στρατευμάτων.*

Σὺ ὡς ἀληθῶς δοχεῖον τοῦ πνεύματος ἐδείχθης
Δέσποινα, ὃν γὰρ οὐρανὸς καὶ γῆ χωρῆσαι ὅλως Θεὸν
οὐ δύνανται, ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας· ὃν ἐξευμένισον,
Γερασίμου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσι, δι' ἡμῶν τῶν πιστῶς
ἀνυμνοῦντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐν ἀρετῇ διέπρεπας, καὶ ἀσκήσει παμμακάρο,
σημειοφόρος γέγονας, καὶ λαμπρὸς ὑπηρέτης,
Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ Θεοῦ τῶν ἀπάντων, ᾧ
καὶ πρεσβεύεις θεόφρων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων,
τῶν ἐκ πόθου τὴν σεπτὴν, θεῖαν σου μνήμην
τελοῦντων.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προστάτην σε θερμοτατον, Κεφαλληνία κέκτηται,
φρουρὸν τε φύλακα ῥύστην, διὸ λαμπρῶς τὴν σὴν
μνήμην, πανηγυρίζει κράζουσα· αἰεὶ σκέπε τὴν Νῆσόν
σου, καὶ φύλαττε ἀπήμονα λοιμοῦ λιμοῦ, καὶ
κινδύνων Γεράσιμε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθάρωτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠϋδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν Σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Τί σε νῦν καλέσωμεν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε; ὁδηγὸν τῆς εὐσεβείας ἀρετῆν ὑπογραμμόν; ἀσκητὴν; ὅτι γενναίως παρετάξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι προύλεγες τὰ μέλλοντα.

ἀλείπτην; ὅτι πᾶσιν ἐχορήγησας. Πολλὰ σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Γεράσιμε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ προστάτην ὀρφανῶν, καὶ διδάσκαλον παντοίων νοημάτων εὐσεβῶν, καὶ πέλεκυν, ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης, καὶ ἀπάτης τῶν αἱρέσεων· πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ ἄξια τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσφθέγξομαι Ὅσιε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ θεοῦ. Ποταμόν; ὅτι ἠρδεύσω πᾶσαν ἄγονον ψυχὴν. Ναμάτων, ζωηρῶν πηγῶν ἀφθονον, καὶ κῆπον, εὐωδέστατον καὶ πάγκαλον, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς χάριτος, ἣν ἐκ Θεοῦ πιστῶς εἴληφας, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσω Γεράσιμε; εὐφροσύνην μοναστῶν, καὶ γλυκασμὸν μοναζουσῶν, μεσιτείαν εὐσεβῶν, καὶ ἱερέων καλλονήν, φωστήρα, νοητὸν φῶς

ἀπαστράπτοντα, κρατῆρα, θεῖα νάματα προχέοντα,
τῆς πολιτείας σου Ἅγιε, ὑπέρλαμπρε, καὶ θεόπνευστε·
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Τάδε εἶπεν ὁ Ἀββᾶς ταῖς Μοναστρῖαις· τεκνία
εἰρηνεύετε ἐν ἑαυταῖς καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῆτε· ἀλλὰ
ταπεινώσατε ἑαυτάς, διὰ τὸν μέχρι καὶ δούλου
μορφῆς, ταπεινωθέντα δι' ἡμᾶς Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν· τὸ ἱερόν αὐτοῦ πνεῦμα παρέδωκεν· ὃ συνὸν καὶ
συζῶν καὶ συνδιαμένον Χριστῷ, πρέσβευε ἀπαύστως,
ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ἐτησίως
τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν
οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος ἀστήρ, ἱερέων δόξα
Μοναζόντων ὑπογραμμός, ἀσκητῶν λαμπρότης, τῆς
χάριτος δοχεῖον, προστάτης δὲ καὶ σκέπη ὑμῶν
Γεράσιμε.

